

γγγ = θέτει. γωδωλιν α τι, ριγγ ειν υποτω.
ρωδ αλ ληρ φωτωσαήρ. βιζυάτειν ψ-α-ρ-ο-ν = Μάγχος
ειτι αγγίν, ωμάκων ριτ-τήτιον = Σμέρδης. υγηνάκειν
(θρήκωρ) α σε φτονιν αιρετο ειτ αγωδ έι. φτέτειν
μωτιαώδιν γωδωλινθότειν μωδ αιρετο ειτη γηρι. φω-
τηνωδινατωδ αλ ληρ φωτινέρ. βιζυάτειν ψ-α-ρ-ο-ν =
Πέρασις, ριγγ ψ-α-ρ-ο-ν = Ότανής, ειττέτ =
Τίρησης, ψ-α-ρ-ο-ν = Μηδιά.

¶ Η μερίδα ο μερίδα ο έ. ήντηκε σε ή-θη-
χει = Καρβύσης, ρωγή Στρατούνης = Μαρδύ-
νιος, Πατούλης = Ότανης.

Արքանայն այլ օրինակ մըն է ձայցին,
զոր պատէս եւ ոչ ժենո՞վ կարդալու կը յորդորէ
յունական Տեսուց։ — Ա-ի գէմ ա կը գտնենք՝
Գաբրու-լու = Հաջրանա, Ա-րամաց-լու = Զօր-
մածծաց։ Նշնդէս ա-խ առվ աւանդուած է։
Ա-լեռ-ութու = Խարասմա։

(C-200-1-161)

U. S.

ՀՐԱՄԱՆԱԳՐԻ ԽՈՐԴԱՅԻՆ

ԲՐԱՆՀԵ ՀԻԱՆ

(८ -१० -११ -१२ -१३ -१४)

2

Հայուսներ Դատաստանարդ լամբերիկի :

1. Անձնական իրադույք

Այս օրենքին ինչպես նաև մալոխականը, գերած թե ան մասին կը զնաւազանէ հաւատակից եւ ուշաւատակից ։ Աերջին տեսան գերիներն կատարեալ ասորու են եւ կընան բառ կամի ծախսուի (Գլ. 18),

¹ Պատաստանադրոց բազմանգակութեան մասին համառէ նաև Bischoff, Osterr. Blätter für Literatur und Kunst 1857, Nr. 87 und 39.

խի ընդհակառակն առաջնորդ էր զերի մայրէ Առաջնու հետապնդի յայուղի է թէ մայրական բարա-
սունդն հետեւել վզիսները կու ուսուցի Հաւատակից
մաւեկի իր առաջնորդ պիտի կուսայի քան գերից
եւ վեց տարինեն պատա պիտի թողով (Եւլք. Իւ.
2—, Կե. ան. Իւ. 39—, Երկր. Օրինաց. Ժե. 1
և 12, Երկմ. Լդ. 14), եւ առաջնու որոշական կը
լը արունէ եթէ հայ Միւր գուսարք քաշանէ
(Եւլք. Իւ. 7—): Ասկայն ծառան կիսայ վեց տա-
րի մաստառութենաւ կարարիլ եւ այնու հե-
տեւ կը մնայ օքան միւր ծառայ, եւ հերթական անոր-
ականն կը ծառակի (Եւլք. Իւ. 5—, Երկր. Օրինաց.
Ժե. 16—): Այս վզիսներն հայ իրաւան մէջ
քրիստոնէական հոգուն համարան մզանցան են
ծառայն ազատ կը ողուի երբ ծառայու-
թեամբ գատակի այնչափ գրամ՝ որշափի ծափուած
է, եւ եթէ ծառայն նաեւ Հրամարան հրաժարի
իր ազատութեան այս իրաւունքնեւն, նոյն իրա-
վագործ չի կորպանցներ, բաց ասիւ հայոց միւր պիտի
կարենայ իր ազիցին եւս գնեւ (Գլ. 16 և 17).
Եթէ անոս արծաթագի իր մըրտուեկ ենաւ
քրիստոնէականները կը սառայ (Գլ. 18¹⁾).

Գերին արեան թէ թէ ի իրաւունք ունի Տերը,
որ վնյ կը զարնէ, արեան զինը պիտի վաճար գա-
տառառանին միայն ան տանեա, իր հարաւածին հե-
տեւութեամբ անմիշապէս մեռն անկար, սուրիշ
դիպաց մէջ արեան զինը իր մասքր, վասն զի գե-
րին իր սառարածքն է: (Գլ. 24. Հման. Եւլք. Իւ.
20—) Վերջին դիպաց մէջ միւր ազատարանը
պիտի հստատէ:

Եթէ տերն գերւոյն մէկ աշքը հանձ հարուածալ, զբիրն ազատ պիտի թաղողակ՝ (Գ.Լ. 27: 2, Հ.Ա. Խ. 10. 26.) Եթէ հաւատակից ե. իսկ եթէ չէ տերը պարտական է զինք կես զանզ ծովել (Գ.Լ. 27:).

² Զափահան կը համարուի 20 տարեկանն ։ (Տպ. 115). առուս մինչեւ ափահանս թիւն ան-

² Decret. Grat. c. 2, 7, 12, 21 dist. LIV; c. 8, 6 X de serv. non ordin. 1, 18. ³ Այս մասին մատուցութեան դաշտում անհանդապահ գործը անհանդապահ է ու գործութեան մասին պատճեան թիւն Ա. եղ. 15, թ. 21: Ցայտին է որ յիշեալ որովում պիտի դիմութեան առևտուած է, որ մինչեւ Ն գործը կ'ընթանաւ:

